

[Aksel Larsen.]

derne under Sømandsstrejken. Det var det, jeg talte om. Men for at klare sig uden om det lader Justitsministeren, som om jeg har talt om, at han har gjort noget ved Besættningen paa „Dagmar“.

Hvad Roskildemødet angaar, passer det samme Citat. For at klare sig uden om det siger Justitsministeren, at det kommunistiske Parti skulde holde sine unge i Ave o. s. v. Men det var nu tilfældigvis Medlemmer af D. S. U., der var til Stede ved Roskildemødet, og det ved Justitsministeren udmærket vel.

Hvad endelig Andreas Hansen angaar, saa siger Justitsministeren pludselig, at han vil ikke sagsøge den ene og den anden Redaktør. Det er nu et fuldkommen nyt Synspunkt. Men vi er ikke ude efter at faa Redaktører sagsøgt. Hvad det drejer sig om, det er — og det burde Justitsministeren kunne erindre —, at jeg har fastslaaet den Omstændighed, at Justitsministeren ikke har ladet Andreas Hansen forsøge at rense sig ved Sagsanlæg imod Dagspressen. Det er et meget stærkt Bevis for, at der er noget muggent ved Andreas Hansens Papirer. Saa forsøger Ministeren at dreje det om ved at sige, at hvis jeg vil gentage mine Udtalelser uden for Tinget, skal Ministeren anlægge Sag imod mig. Det var nu slet ikke det, Diskussionen opstod om, men bortset fra det har jeg utallige Gange sagt det samme uden for Tinget, som jeg har sagt her, for jeg hører ikke til dem, der siger det ene her i Tinget og noget andet uden for, og det ved Justitsministeren udmærket vel. Men naturligvis skal Justitsministeren ikke her bestemme, hvor og hvornaar jeg skal sige noget som helst.

I øvrigt vil jeg sige, at efter at Justitsministeren har faaet sin Statue i Bogense, saa tror han, at alle andre Mennesker beskæftiger sig med hans egen lille Person. Men det gør vi nu ikke, selv om altsaa Justitsministeren gør det.

Justitsministeren (Zahle): Til Gen-gæld skal jeg nu sige til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, at jeg anser ham for at være stor nok til, at jeg skal lægge Mærke til hans Person, og hvis det ærede Medlem uden for dette Ting gentager det, som han her har sagt om Hr. Andreas Hansen, saa skal han ikke komme til at lede længe efter et Sagsanlæg. Det skal nok komme, men det vil ikke blive ham til Glæde.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg synes, at man efter den Tale, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen holdt, har Ret til at sige, at det ærede Medlem indtil videre har sat sig uden for enhver Diskussion. Det undrer mig, at ingen af Socialdemokratiets egne Medlemmer har sagt — jeg ønsker at sige det —, at den Maade, hvorpaa det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen omtalte Socialdemokratiets Finanslovordfører, var et saadant Bjerg af Uanstændighed, naar man ikke søger at underlægge det med Beviser, at det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen egentlig dermed satte sig uden for enhver Omtale af hæderlige Mennesker.

Men jeg vil gerne sige i Anledning af en Bemærkning, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen gjorde angaaende Roskildemødet, at man kan ikke hævde, at det var nogle Kommunist eller Ungsocialister, der sang en Sang. Nej, Forholdet var dette, at man uafbrudt sang Sange, for at det konservative Møde overhovedet ikke skulde kunne gennemføres. Det er noget helt andet, end hvis der er et Fællesmøde, og der saa bliver sunget en Sang. Men man vilde ved Sange konsekvent hele Mødet igennem ødelægge dette. At man maatte reagere deroverfor og ordne Tingene saaledes, at man kunde gennemføre sit Møde, det var der overhovedet ikke noget at sige til.

Til den højtærede Justitsminister vil jeg gerne sige, at der blev ikke ved Roskildemødet, ej heller ved den Lejlighed, der senere blev omtalt, og hvor jeg var til Stede begge Gange, hvorfor jeg kan udtale mig derom efter Selvsyn, foretaget noget som helst udæskende Skridt fra den konservative Ungdoms Side. Og med Hensyn til Disciplin og Orden fra vor Side kan jeg henvise til de Bemærkninger, jeg allerede tidligere har gjort her i dette høje Ting.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Jeg kan være forholdsvis ligeglad med det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers personlige Dom over mig. Jeg har i min første Tale her i Tinget gjort de Herrer opmærksom paa, at vi Kommunist er ikke Medlemmer af den Fagforening, der synes at eksistere af Rigsdagsmænd, og vi har ingen kollegiale Hensyn at